

РЕШЕНИЕ

№ 23295

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 24.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **9823** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 8, ал. 4 от Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места (Наредбата).

Образувано е по жалбата на Ц. Г. Т. от [населено място], срещу Заповед № РД-09-305/16.09.2024 година на Кмета на район „Л.“-Столична община, с която е отказано изплащането на компенсация за м. август 2024 година за детето Г. Ц. Т..

Жалбоподателят твърди, че заповедта е нищожна, евентуално постановена при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед и да върне преписката за ново произнасяне с указания за дължимост на компенсацията.

В съдебно заседание жалбоподателят, лично и чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Твърди, че детето е отглеждано в заведение, което е регистрирано като частна детска ясла. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, правилно приложение на материалния

закон и в съответствие с целта му. Твърди, че заведението, с което е сключен договора, не фигурира в списъка на частните ясли и детски градини. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище от 07.10.2024 година излага подробните си съображения за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, както и след цялостна проверка на оспорения административен акт, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало по Заявлението на Ц. Г. Т. от [населено място] с искане за изплащане на компенсация за неприетото дете Г. Ц. Т. в детска градина за периода м. август 2024 година.

Със Заповед № РД-09-305/16.09.2024 година Кметът на район „Л.“-Столична община е отказал да изплати компенсация, тъй като частен детски център „К. Вила“ не е регистриран, като частна детска ясла или градина, поради което не са налице изискванията на чл. 4, ал. 2, т.т. 1 и 2 от Наредбата.

Страните не спорят, че детето Г. Ц. Т. не е прието в общинско или държавно заведение за отглеждане и обучение.

Видно от Договор за грижа и обучение на дете от 19.03.2024 година, детето Г. Ц. Т. е прието за обучение в Детски център „К. Вила“, собственост на „Пауни ДЕ“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място].

Видно от представената фактура № [ЕГН]/01.08.2024 година и Преводно нареждане от 05.08.2024 година, жалбоподателят е заплатил сумата от 930 лева, с основание такса детска градина за м. август 2024 година.

Заповедта не е връчена на жалбоподателя, поради което подадената на 24.09.2024 година жалба е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Съгласно чл. 283, ал. 1, т. 11 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО) средствата за подпомагане на равния достъп и за подкрепа за личностно развитие включват компенсиране на разходите за отглеждане и обучение на деца, които не са приети поради липса на места за предучилищно образование в държавни и общински детски градини и училища. Съгласно чл. 283, ал. 1, т. 12 от ЗПУО държавата предоставя средства за родителите на деца от тригодишна възраст до постъпването им в I клас за компенсиране на разходите, пряко свързани с отглеждането и обучението им, когато: 1. детето не е прието за съответната учебна година поради липса на свободни места за целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище, за които е кандидатствало, и 2. не е предложено от общината по местоживеење на детето друго равностойно място в общинска детска градина или училище. Съгласно чл. 283, ал. 15 от ЗПУО условията и редът за предоставяне и изплащане на средствата по ал. 12 се определят с наредба на Министерския съвет.

Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места, е подзаконовият нормативен акт, приет от Министерския съвет на Република България в изпълнение на законовата делегация. В чл. 3, ал. 1 от Наредбата са посочени условията, които следва едновременно да са изпълнени, за да имат право родителите да получат средства за компенсиране на разходите им, пряко свързани с отглеждането и обучението на децата им: 1. детето е

кандидатствало за прием съгласно съответните изисквания, определени по реда на чл. 59, ал. 1 от ЗПУО, в целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище, в чийто прилежащ район се намира настоящият адрес на детето, и не е прието поради липса на свободни места за съответната учебна година; 2. детето да не е записано в целодневна, полудневна или почасова организация на предучилищното образование в нито една държавна или общинска детска градина или училище; 3. общината по настоящия адрес на детето не е предложила на родителите друго равностойно място за предучилищно образование на детето в общинска детска градина или училище за съответната учебна година поради липса на свободни места във всички детски градини и училища в прилежащия район; 4. за съответната учебна година детето е записано в самостоятелна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище или в самостоятелна, целодневна, полудневна или почасова организация в частна детска градина или училище; 5. ако детето е в задължителна предучилищна възраст и е записано за задължително предучилищно образование в частна детска градина или в частно училище – частната институция да не е включена в системата на държавно финансиране; 6. родителите да не получават подпомагане от държавния бюджет или за сметка на оперативни програми за същите дейности на друго основание за периода, за който се изплащат средства за компенсиране на разходите, пряко свързани с отглеждането и обучението, по реда на тази наредба.

В чл. 4 са посочени допустимите разходи, които подлежат на компенсиране и това са: 1. разходи за заплащане на такси за обучение по договори за обучение, сключени с частна детска градина или частно училище при условието на чл. 3, ал. 1, т. 5; 2. разходи за заплащане на такса по договори за отглеждане и обучение, сключени с лица, регистрирани като търговци, или с юридически лица с нестопанска цел, предоставящи организирани услуги за деца; 3. разходи за заплащане на възнаграждения по договори за обучение, сключени с физически лица; 4. разходи за отглеждане на детето в размер 20 на сто от разходите по т. 3.

Съдът намира, че обжалваната заповед е издадена от некомпетентен орган – Кмета на район „Л.“- Столична община.

Производството по компенсиране на разходите е двустепенно, като първият етап е по вземане на решение за компенсиране на разходи. Отказът за компенсиране на разходите е в правомощията на Кмета на общината, като не е предвидена възможност за делегиране на правомощието, арг. чл. 8, ал. 4 от Наредбата. Вторият етап е етапът по определяне на размера на компенсациите за допустимите разходи за съответния период. Това правомощие е възложено на Кмета на общината или упълномощено от него длъжностно лице, арг. чл. 10, ал. 2 от Наредбата.

Заповед № СОА24-РД09-455/05.01.2024 година на Кмета на Столична община е за делегиране на правомощията по чл. 10, ал. 2 от Наредбата. Както беше посочено по-горе, за правомощието по чл. 8, ал. 4 от наредбата не е предвидена законова делегация. В този смисъл Решение № № 1095/31.01.2024 година, постановено по к.адм.д. № 5134/2023 година по описа на Върховния административен съд на Република България, V отделение.

Настоящият състав не споделя мотивите, изложени в Решение № 3645/26.03.2024 година, постановено по к.адм.д. № 9571/2023 година по описа на Върховния административен съд на Република България, V отделение.

Заповедта за делегиране на правомощия е издадена на основание чл. 44, ал. 1, т. 1, т. 8, т. 9 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация. Законът за местното самоуправление и местната администрация и Наредбата се съотнасят като общ към специален нормативен акт, поради което е приложим специалният. В конкретния случай не е налице противоречие между нормативни актове от различна степен. Законът за местното самоуправление и местната администрация не регулира обществените отношения по компенсиране на разходи, направени за обучение на деца, които не са приети в държавни или общински детски градини и училища. Тези отношения са уредени в Наредбата и тя е възложила това правомощие на кмета на общината.

За пълнота на изложението съдът намира, че заповедта е издадена и при допуснато съществено процесуално нарушение. В обстоятелствената част на акта не е посочено за кой период е претендирано компенсиране на разходи. Диспозитивът на акта е непълен и неясен.

Отделно от това съдът намира, че правилата за компенсиране на разходите, направени от родители, чиито деца не са приети за обучение в държавни или общински детски градини и училища, заместват дължимата социална услуга. Публично известно е, че Столична община не може да осигури прием на всички деца. Като е представила договор, сключен с институция, която замества липсващата общинска такава, жалбоподателят следва да бъде компенсирана. Отделно от това заведението е регистрирано в Регистъра на обектите с обществено предназначение в Регионалната здравна инспекция – С..

С оглед на горното обжалваната заповед, като издадена от материално некомпетентно лице, следва да се прогласи за нищожна.

Заповедта, отделно от това е процесуално и материално незаконосъобразна и постановена в нарушение на целта на закона.

Преписката следва да се изпрати на Кмета на Столична община за произнасяне по Заявление № РЛЦ24-ГР94-1547/30.08.2024 година.

На жалбоподателката следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 1 010 лева, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, при неуважаване на възражението за прекомерност. Класифицираната правна помощ изисква достойно възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед № РД-09-305/16.09.2024 година на Кмета на район „Л.“-Столична община, с която е отказано изплащането на компенсация за м. август 2024 година за детето Г. Ц. Т. и ИЗПРАЩА административната преписка по Заявление № РЛЦ24-ГР94-1547/30.08.2024 година, подадено от Ц. Г. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място] на Кмета на Столична община за произнасяне в 7-мо дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Столична община, [населено място], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА Ц. Г. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 13, сумата от 1 010 (хиляда и десет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от получаване на съобщението от страните пред Върховния административен съд на Република

България.

СЪДИЯ: